

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121266660
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6121266660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/X, D., t.č. bytom E. X, D., o zaplatenie 1.614,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. júla 2023, č. k. 11Csp/34/2021-149, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, § 54 od. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 580 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného v čase uzavretia zmluvy. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 1.423,75 eur, zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 56,94 eur za obdobie (po jednotlivých mesiacoch) od 27.02.2018 do 27.02.2020 vždy do zaplatenia a za rovnaké obdobie zo sumy 56,94 eur aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ako aj trovy konania. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný dňa 21.02.2017 podpísali Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a taktiež Dohodu o započítaní pohľadávok. V zmysle týchto zmlúv sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.050,00 eur, avšak voči svojmu záväzku poskytnúť žalovanému tento úver došlo k započítaniu v rozsahu 2.027,95 eur oproti záväzkom žalovaného ako dlžníka, ktoré záväzky žalovaného vznikli voči žalobcovi zo zmlúv o úvere, uzatvorených dňa 18.11.2015 a dňa 29.09.2015. V zmluve o úvere zo dňa 21.02.2017 (č. 301700009) nie je žiadna zmienka o tom, že táto zmluva má refinancovať nejaký úver a už vôbec nie, v akom rozsahu a že v dôsledku uvedeného bude žalovanému reálne vyplatená iba časť finančných prostriedkov a zvyšok sa použije na refinancovanie inej zmluvy (zmlúv). Dohoda o započítaní nie je ani prílohou zmluvy o úvere, hoci bola uzatvorená v ten istý deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. Súd uviedol, že pri zákonom posudzovaní daného prípadu vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe zmluvy uzavretej dňa 21.02.2017, je vzťahom občianskoprávnym a vzťahom spotrebiteľským. Podľa listín predložených žalovaným bol súd toho názoru, že zmluvy o úvere zo dňa 18.11.2015 a dňa 29.09.2015 sú taktiež zmluvami o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľskými zmluvami. S poukazom na právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 150 CSP, zakotvujúcu tzv. povinnosť tvrdenia, súd konštatoval, že žalobca nepreukázal, čo bolo predmetom zmlúv o úvere uzatvorených dňa

18.11.2015 a dňa 29.09.2015, a teda, či skutočne záväzky žalovaného voči žalobcovi v deklarovanej výške v čase započítania existovali a či v rámci vyčíslenia týchto záväzkov si žalobca voči žalovanému neuplatňoval aj nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. Ďalej súd uviedol, že keďže medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu dohody o započítaní pohľadávok, z toho bolo zrejmé, že výška dohodnutého úveru vo výške 2.050,00 eur žalovanému nebola reálne vyplatená a vzhľadom na praktiky žalobcu nie je zrejmé, či čiastka, ktorá je vyčíslená na sumu 2.027,95 eur ako zostatok záväzkov zo zmlúv o úvere zo dňa 18.11.2015 a dňa 29.09.2015, je sumou dôvodnou a oprávnenou z predchádzajúcich vzťahov. Súd zdôraznil, že aj keď je nesporné, že žalobca uplatňuje svoj nárok na základe zmluvy o úvere č. 301700009 zo dňa 21.02.2017, v konaní nepreukázal podmienku vzniku záväzku žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, a to poskytnutie týchto prostriedkov veriteľom ako reálneho kontraktu, ku ktorému malo dôjsť formou započítania predchádzajúcich záväzkov žalovaného. Žalobca existenciu záväzkov podľa úverových zmlúv z roku 2015, ktoré mali byť započítané, napriek vyzve súdu nepreukázal, neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy. Nakoľko žalobca nepreukázal, či záväzky žalovaného započítavané v Dohode o započítaní ku dňu započítania skutočne vo výške 2.027,95 eur existovali, súd prvej inštancie bol toho názoru, že neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k ním uvádzaným tvrdeniam, najmä čo do existencie výšky nároku žalobcu voči žalovanému. Žalovaný poprel uhradenie finančných prostriedkov z úveru a žalobca sa k tejto okolnosti žiadnym spôsobom nevyjadril, nepredložil žiadny doklad, z ktorého by bolo zrejmé, že dohodnutá suma úverových prostriedkov čo i len čiastočne bola žalovanému uhradená. Ide o spornú skutočnosť, ktorú žalobca žiadnym spôsobom nevyvrátil, preto mal súd za to, že nie je preukázané, že by žalobca na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol aj finančné prostriedky žalovanému. V danom prípade súdu nebolo predloženými listinnými dôkazmi preukázané, že na základe predloženej zmluvy došlo zo strany žalobcu k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanému. V prípade spotrebiteľských zmlúv môžu byť finančné prostriedky poskytnuté iba bezhotovostným prevodom. S uvedeným korešponduje aj znenie zmluvy, kde je vyslovene uvedené, že dlžník svojím vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť bankovým prevodom na vyššie uvedené číslo účtu. Žalobca však nepredložil žiadny dôkaz, že boli z jeho strany finančné prostriedky v prospech žalovaného reálne odpísané, a už vôbec nie v akej výške, v dôsledku čoho podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému na základe predmetnej zmluvy. Súd dodal, že pokiaľ nedošlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobcom ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi, nedošlo k naplneniu hmotnoprávnej podmienky zmluvy o úvere, a to poskytnutie finančných prostriedkov, došlo len k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak na základe uzavretej zmluvy o úvere neboli poskytnuté finančné prostriedky, nie je potom povinnosť žalovaného žiadne finančné prostriedky vrátiť a nevzniká žalovanému ani povinnosť zaplatiť prípadnú zmluvnú pokutu z porušenia zmluvných povinností, ktoré porušenie zmluvnej povinnosti bolo viazané na omeškanie žalovaného s úhradou dlhu. Zo strany žalovaného v tejto súvislosti nedošlo k porušeniu zmluvných povinností, keďže nedošlo vôbec k vzniku povinnosti finančné prostriedky vrátiť v dohodnutých lehotách, nemôže vzniknúť ani porušenie zmluvných povinností v súvislosti s omeškaním splátok. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie o trovách konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že vzhľadom na pomer úspechu v konaní, by úspešnému žalovanému patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z obsahu spisu však vyplýva, že v danom prípade žalovaný si náhradu trov konania vyslovene neuplatnil, nevyčísloval a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne túto situáciu nerieši, a preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP a v súlade s čl. 17 základných princípov CSP rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (VPPSÚ) sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, a to nie len z formálneho hľadiska, ale aj z hľadiska ich materiálneho prevedenia, t. j. zmluva o úvere a VPSPÚ sú vyhotovené na spojenom hárku papiera, resp. obojstranne. Vzhľadom na túto skutočnosť je nepochybné, že dlžník podpisom zmluvy o úvere jednoznačne prejavuje svoju vôľu byť viazaný aj VPPSÚ. Z uvedeného vyplýva, že uzavretie zmluvy o úvere samostatne bez toho, aby prejav vôle zahŕňal aj vôľu byť viazaný VPPSÚ, neprihádza do úvahy. Bol toho názoru, že predmetná zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. On sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.050,00 eur. Následne však tým, že žalovaný mal voči nemu nevysporiadané záväzky, vyplývajúce zo zmluvy o úvere č. 302902041 a zmluvy o úvere č. 302902095, došlo k započítaniu vzájomne vzniknutých pohľadávok. Predmetná dohoda nebola

prílohou zmluvy o úvere a netvorila jej neoddeliteľnú súčasť. Zastával názor, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, ak požadoval predloženie zmluvy o úvere č. 302902041 a zmluvy o úvere č. 302902095, nakoľko predmetom konania bol nárok, vyplývajúci výlučne zo zmluvy o úvere č. 301700009.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

5. Podľa § 52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

6. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

7. Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

8. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu.

9. V danej veci je predmetom konania zaplatenie sumy vo výške 1.423,75 eur s príslušenstvom, zmluvnej pokuty a trov konania, ktorých zaplatenia sa žalobca domáhal voči žalovanému na podklade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 301700009 uzavretej dňa 21.02.2017.

10. Vykonaným dokazovaním bolo v danom spore nepochybne preukázané, že žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom uzavrel dňa 21.02.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 301700009. Obsahom záväzku žalobcu bolo poskytnúť v prospech žalovaného bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.050,00 eur, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť sumu 2.050,00 eur, ďalej úrok v sume 693,20 eur, spolu sumu 2.743,20 eur, a to v 36 mesačných splátkach vo výške 76,20 eur vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 26.03.2017. Termín splatnosti poslednej splátky bol 26.02.2020. Úrok bol 20,01 % ročne, RPMN 21,96 %, priemerná hodnota RPMN 15,12 %. Zmluvné strany sa v zmluve dohodli, že ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho záväzku podľa zmluvy, zaväzuje sa veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky.

11. V rovnaký deň (21.02.2017) uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník aj Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere. Z jej obsahu vyplýva, že zmluvné strany uzavreli dňa 18.11.2015 zmluvu o úvere č. 302902095 (ďalej zmluva 1) a dňa 29.09.2015 zmluvu o úvere č. 302902041 (ďalej zmluva 2), pričom zvyšný záväzok dlžníka voči veriteľovi ku dňu podpísania tejto dohody podľa zmluvy 1 predstavuje sumu vo výške 580,00 eur a podľa zmluvy 2 sumu vo výške 1.447,95 eur. Z obsahu dohody ďalej vyplýva, že veriteľ a dlžník uzavreli dňa 21.02.2017 zmluvu o úvere č. 301700009, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 2.050,00 eur (ďalej zmluva 3). V zmysle bodu 4 tejto dohody sa veriteľ a dlžník dohodli na započítaní pohľadávky veriteľa v poradí čo do právneho dôvodu istina, úrok, odplata alebo poplatok, a to ku dňu podpísania tejto dohody, na základe čoho ku dňu podpísaniu tejto dohody pohľadávka veriteľa zaniká v zmysle zmluvy 1 v rozsahu 580,00 eur a zmluvy

2 v rozsahu 1.447,95 eur a pohľadávka dlžníka v zmysle zmluvy 3 zaniká v rozsahu 2.027.95 eur, t.j. veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi zvyšok úveru v zmysle zmluvy 3 vo výške 22,05 eur, na základe čoho pohľadávka dlžníka v časti nedotknutej započítaním zanikne splnením.

12. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazného bremeno vo vzťahu k ním uvádzaným tvrdeniam ohľadne existencie výšky nároku uplatnenému voči žalovanému. Žalobca nepreukázal, či záväzky žalovaného započítané v Dohode o započítaní ku dňu započítania skutočne existovali vo výške 2.027,95 eur a či v rámci ich vyčíslenia si žalobca voči žalovanému neuplatňoval aj nároky z neprijateľných podmienok obsiahnutých v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 18.11.2015 a zo dňa 29.09.2015. Žalobca taktiež nepreukázal reálne poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému na základe zmluvy o úvere zo dňa 21.02.2017 vo výške 2.050,00 eur, v dôsledku čoho žalovanému nevznikla povinnosť finančné prostriedky vrátiť.

13. Odvolací súd sa v prvom rade stotožňuje s posúdením právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako vzťahom spotrebiteľským, pre ktorý je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ v prevažnej miere nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že posudzovaná zmluva o úvere zo dňa 21.02.2017 je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2017 Z. z. Rovnako tak spotrebiteľskými zmluvami v zmysle uvedených právnych predpisov sú aj zmluva o úvere č. 302902095 zo dňa 18.11.2015 a zmluva o úvere č. 302902041 zo dňa 29.09.2015.

14. K argumentácii žalobcu v podanom odvolaní ohľadom vôle spotrebiteľa byť viazaný VPPSÚ, nakoľko tieto boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, odvolací súd uvádza, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení (ako tomu bolo aj v danom prípade). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Súdného dvora EÚ, v zmysle ktorej je ochrana spotrebiteľa zavedená smernicou Rady 93/13/EHS založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Súdny dvor tiež vo svojej judikatúre konštatoval, že systém ochrany zavedený smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (napr. rozsudky Pohotovosť, EU:C:2014:101, bod 39; Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282 bod 39, ako aj F. G. a H. I., C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 22).

15. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je nepochybné (aj s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti), že súd prvej inštancie sa zaoberal posúdením nároku žalobcu vzniknutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.02.2017, ktorý však nepochybne nadväzoval aj na nesplatené nároky žalobcu na základe zmlúv zo dňa 18.11.2015 a zo dňa 29.09.2015, keďže podľa tvrdenia žalobcu bol použitý na ich zaplatenie. Súd prvej inštancie preto dôvodne požadoval predloženie predmetných zmlúv za účelom preskúmania ich obsahu, či neobsahujú také ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú zo zákona neplatné. Existenciu záväzkov podľa úverových zmlúv, uzatvorených v roku 2015, ktoré mali byť podľa jeho tvrdenia započítané, však žalobca neoznačil a žiadnym dôkazom nepreukázal. Pritom je potrebné dodať, že ani v samotnej zmluve o úvere zo dňa 21.02.2017 nie je žiadna informácia o tom, že by táto zmluva mala refinancovať úvery z roku 2015, v akom rozsahu a aká konkrétna (zostávajúca) suma úveru mala byť potom vyplatená žalovanému. Žalovaný pritom uhradenie finančných prostriedkov z úveru poprel.

16. Žalobca teda tvrdenia v žalobe, na základe ktorých sa domáhal od žalovaného zaplataenia žalovanej sumy nepreukázal, čím sa dostal do dôkaznej núdze a neunesol dôkazné bremeno.

17. Na základe týchto skutočností je potrebné konštatovať, že závery súdu prvej inštancie ohľadom nepreukázania dôvodnosti a výšky nároku, uplatneného voči žalovanému, ani preukázania reálneho poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému, ktoré boli podstatou rozhodnutia súdu prvej inštancie, neboli v zmysle argumentácie žalobcu, prezentovanej v podanom odvolaní, žiadnym spôsobom spochybnené. Odvolacie námietky žalobcu preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, nespôsobilé privodiť iné ako potvrdzujúce rozhodnutie.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. Nakoľko si však žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a preukázateľne mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).